

## Arrest

nr. 289 718 van 1 juni 2023  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER  
Brusselsesteenweg 54  
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 december 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 oktober 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 26 april 2022 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19<sup>ter</sup>) in functie van haar minderjarige Belgische dochter H. S. A.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 24 oktober 2022 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 2 november 2022 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

*In uitvoering van artikel 52 §4.5° lid van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt de aanvraag van verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26 04.2022 werd ingediend door:*

*Naam: S.(...) R.(...) M.(...)*

*Voorna(a)m(en): L.(...)*

*Nationaliteit : Somalië*

*Geboortedatum: (...)*

*Geboorteplaats(...)*

*R.R.: (...)*

*Verblijvende te: (...)*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie*

*Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgisch minderjarig kind, de genaamde H.(...) S.(...) A.(...) (RR (...)). in toepassing van artikel 40 ter §2 eerste lid, 2° van de wet van 15/12/80*

*Artikel 40ter van de wet van 15 12 1980 bepaalt het volgende: ' De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft de familieleden vermeld in artikel 40bis §2 eerste lid, 4° mits het de vader van een en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument...*

*Betrokkene legt bij haar aanvraag ter staving van haar identiteit haar geboorteakte voor en een attest van de Somalische ambassade te Brussel voor. Deze documenten worden niet aanvaard in het kader van haar verblijfsaanvraag ifv haar Belgisch minderjarig kind. Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs op het moment van de aanvraag voldoet zij niet aan de voorwaarden van artikel 40 bis §2 eerste lid, 4 van de wet van 15/12/80. Haar verblijf dient te worden geweigerd en het AI dient te worden ingetrokken.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat» de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden met volledig onderzocht (...)"*

## **2. Over de rechtspleging**

Er werd door de verwerende partij geen administratief dossier neergelegd. Conform artikel 39/59, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) "worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn".

## **3. Onderzoek van het beroep**

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62, §2, van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt hierbij het volgende:

*"In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden. Na de citering van het artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt de motivering van de beslissing als volgt:*

*"Betrokkene legt bij haar aanvraag ter staving van haar identiteit haar geboorteakte voor en een attest van de Somalische ambassade te Brussel voor. Deze documenten worden niet aanvaard in het kader van haar verblijfsaanvraag ifv haar Belgisch minderjarig kind. Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs op het moment van de aanvraag, voldoet zij niet aan de voorwaarden van art. 40bis§2 eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980. Haar verblijf dient te worden geweigerd en het AI dient te worden ingetrokken."*

*In een begeleidende brief van 25.04.2022, aanwezig in het administratief dossier, schreef haar advocate nochtans:*

*'(...)'*

*Verzoekster heeft bij haar aanvraag dus een omstandige motivering gegeven om duidelijk te maken waarom zij in de onmogelijkheid is om een identiteitsbewijs voor te leggen. Deze brief is dus zeer omstandig gemotiveerd en gedocumenteerd, doch verweerder laat in het geheel na om te motiveren waarom hij met deze redenen geen rekening wenst te houden. Verweerder constateert louter dat er geen identiteitsbewijs is en stelt dat verzoeksters geboorteakte en het voorgelegde attest van de Somalische ambassade niet aanvaard worden. Waarom de toelichting dat het voor verzoekster onmogelijk is om een identiteitsdocument, of een gelijkwaardig document, te verkrijgen blijkt in het geheel niet uit de beslissing.*

*De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).*

*Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, en zelfs al kent de verzoekende partij aldus de motieven, dan nog kan die verzoekende partij kritiek uiten op het feit dat de motivering niet afdoende is (cf. RvS 18 maart 2010, nr. 202.029).*

*Verweerder vergenoegt zich in casu met de stelling dat verzoekster niet in het bezit is van een identiteitsbewijs op het moment van de aanvraag en dat de geboorteakte en het attest van de Somalische ambassade niet aanvaard kunnen worden, zonder op enige wijze toe te lichten waarom de redenen die verzoeker aanhaalde ter verantwoording hiervan, niet zouden volstaan. Verzoekster kan in de beslissing dus geen verantwoording vinden waarom de redenen die zij in de toelichting bij de aanvraag aanhaalde niet zouden volstaan. De gegeven motivering volstaat dus niet.*

*Verzoekster werpt ook op dat de beslissing ook werd genomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, dat inhoudt dat het bestuur moet rekening houden met alle relevante elementen die aan hem werden overgemaakt. Welnu, in casu kan op basis van het voorgaande worden vastgesteld dat verweerder de aan hem overgelegde verantwoording, gestaafd met overtuigingsstukken, niet bespreekt, zodat hij bijgevolg er ook geen rekening mee heeft gehouden in zijn beslissing.*

*De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster dient dan ook te worden vernietigd. Uw Raad vernietigde al eerder een beslissing omwille van de schending van de formele motiveringsplicht in een gelijkaardige casus in arrest met nummer 241.134 van 17.09.2020."*

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een kopie van het schrijven dat zij op 25 april 2022 aan de verwerende partij had gericht (Verzoekschrift, bijlage 3).

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62, §2, van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

3.4. Er werd geen administratief dossier neergelegd zodat niet kan worden nagegaan welke documenten verzoekster ter adstructie van haar aanvraag aan het bestuur had overgemaakt. In toepassing van artikel 39/59, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet wordt bewezen geacht dat het schrijven dat verzoekster thans als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlage 3), ter kennis werd gebracht aan de gemachtigde van de staatssecretaris.

3.5. Verzoekster klaagt zich in haar enig middel over het feit dat in de motieven van de beslissing enkel wordt gesteld dat het identiteitsbewijs ontbreekt en "(v)erzoekster (...) in de beslissing dus geen verantwoording (kan) vinden waarom de redenen die zij in de toelichting bij de aanvraag aanhaalde niet zouden volstaan".

3.6. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt op de kritiek van verzoekster:

*"Ten aanzien van het enige middel*

*1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de*

administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Om draagkrachtig te zijn dient de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig te zijn. De motivering is volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing.

2. Verzoekende partij bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk en voert dan ook in wezen de materiële motiveringsverplichting aan. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden. De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bovendien, als de burger meent dat de materiële motivering geschonden is door het bestuur, moet hij aantonen dat de feiten waarop de bestreden beslissing zich baseert onjuist zijn, of dat de conclusies die het bestuursorgaan hieruit leidt onredelijk zijn<sup>4</sup>. In casu is zulk bewijs niet voorgelegd.

3. Naar aanleiding van de aanvraag tot het afleveren van een verblijfskaart door verzoekende partij werd er een onderzoek gevoerd door verwerende partij naar de mogelijkheid om dergelijke kaart af te leveren. Vermits verzoekende partij haar aanvraag deed in functie van haar Belgisch kind werd door verwerende partij nagegaan of verzoekende partij aan de voorwaarden voldeed tot aflevering van deze kaart.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980. Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 geeft aan dat de bepalingen van het hoofdstuk van toepassing zijn op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

"(...)

§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

de familieleden vermeld in artikel 40bis §2, eerste lid,<sup>4</sup>° mits het de vader van een en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument;

In dit concrete geval dient er echter inderdaad vastgesteld te worden dat de situatie van verzoekende partij niet beantwoordt aan wat de wettelijke bepalingen in dit kader voorzien. De wet is immers zeer duidelijk in die zin dat er sprake dient te zijn van een geldig identiteitsdocument alvorens een verblijfskaart te kunnen verkrijgen. Uit het administratief dossier blijkt dat er inderdaad geen sprake is van een dergelijk document en uit het betoog van verzoekende partij blijkt duidelijk dat zij destijds en ook op heden een dergelijk en daarenboven geldig document kan voorleggen.

Dit element wordt ook op heden niet ontkend en net aangevoerd als argument om dit document niet voor te brengen.

Het kan dan ook niet vastgesteld worden dat de gevolgtrekkingen die verwerende partij neemt niet correct zouden zijn of dat de beslissing van verwerende partij niet zou beantwoorden aan de realiteit.

De bestreden beslissing gaat hier ook duidelijk nader op in door aan te geven dat:

"Betrokkene legt bij haar aanvraag ter staving van haar identiteit haar geboorteakte voor en een attest van de Somalische ambassade te Brussel voor. Deze documenten worden niet aanvaard in het kader van haar verblijfsaanvraag ifv haar Belgisch minderjarig kind."

Samenvattend komt verwerende partij dan ook terecht tot volgende conclusie:

"Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs op het moment van de aanvraag, voldoet zij niet aan de voorwaarden van artikel 40 bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15/12/80."

Dit element blijkt duidelijk uit het administratief dossier en de wet is op dit vlak duidelijk. Er kan dan ook geenszins vastgesteld worden dat verwerende partij enige verkeerde gevolgtrekking zou nemen uit de voorliggende feitelijke situatie.

4. Conform de bepalingen van artikel 52, §4, 5e lid van het K.B. van 08.10.1981 heeft verwerende partij aan verzoekende partij vervolgens een bijlage 20 afgeleverd:

"Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.»

Er werd met andere woorden een degelijk, individueel en zorgvuldig onderzoek gevoerd naar de beweringen van verzoekende partij en na afweging van de elementen uit het dossier werd er besloten dat

*verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de toekenning van een verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Europese Unie, in casu een Belgisch minderjarig kind.*

*5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de bevoegde minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de bevoegde minister bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.*

*Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat er in casu werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.*

*6. Geenszins toont verzoekende partij aan dat verwerende partij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou hebben gehandeld.*

*De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.*

*7. Verwerende partij meent dat voor zover het middel uw Raad uitnodigt zijn appreciatie in de plaats van deze van de overheid te stellen, het middel verworpen dient te worden.<sup>6</sup> Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.*

*8. Het opgeworpen middel is bijgevolg ongegrond."*

3.7. De verwerende partij weerlegt in haar nota met opmerkingen niet dat verzoeksters aanvraag vergezeld ging van het begeleidend schrijven van 25 april 2022 waarin werd uiteengezet waarom zij geen identiteitsstuk kan produceren. In haar nota met opmerkingen slaagt de verwerende partij er niet in aannemelijk te maken dat zij dit schrijven effectief in ogenschouw heeft genomen. Dit maakt een onzorgvuldigheid uit in hoofde van het bestuur. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) treedt verzoekster voorts bij waar deze aanvoert dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of de gemachtigde van de staatssecretaris rekening heeft gehouden met haar argumenten, vervat in dit schrijven. Uit de summiere motivering van de bestreden beslissing kan expliciet, noch impliciet worden afgeleid waarom de argumenten, opgenomen in het schrijven van 25 april 2022, niet werden aanvaard. De formele motivering van de beslissing is op dit punt niet afdoende (*cf.* RvS 12 maart 2015, nr. 230.490; RvS 21 juni 2001, nr. 96.827).

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 oktober 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN